

تأثیر سیلیسیم بر رشد و برخی خصوصیات فیزیولوژیکی اطلسی ایرانی (*Petunia hybrida*)

حسن بیات^{۱*} - سید حسین نعمتی^۲ - یحیی سلاح ورزی^۳

تاریخ دریافت: ۸۹/۵/۳۰

تاریخ پذیرش: ۹۰/۷/۵

چکیده

سیلیسیم عنصری غیر ضروری است که اثرات مفید آن در گیاهان مختلف گزارش شده است. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر سیلیسیم بر رشد و خصوصیات فیزیولوژیکی اطلسی ایرانی بود. بدین منظور آزمایشی به صورت فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با چهار سطح سیلیسیم (۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ mg L⁻¹) طی دو مرحله رشد (۶-۸ و ۱۰-۱۴ برگ) با چهار تکرار در شرایط کنترل شده گلخانه انجام شد. روش کاربرد سیلیسیم به صورت اسپری برگی و هر دو هفته یکبار تا قلیل از مرحله گلدهی بود. استفاده از سیلیسیم قطر گل، طول دمگل و سطح برگ را به ترتیب ۲۴، ۲۵ و ۵۲ درصد نسبت به شاهد افزایش داد. همچنین کاربرد سیلیسیم در غلطنهای Fv/Fm II با کاربرد سیلیسیم به طور معنی داری افزایش پیدا کردند. سرعت گلدهی و سطح برگ گیاهان میزان فتوستتر و حداکثر کارآیی فتوسیستم II (Fv/Fm II) در مرحله ۱۰-۱۴ برگی به ترتیب ۹ و ۱۴ درصد از گیاهان مرحله ۶-۸ برگی بیشتر بود. اثر متقابل سیلیسیم و مرحله رشد بر صفات اندازه گیری شده قطر گل، سرعت گلدهی، طول دمگل، سطح برگ، فتوستتر، سطح برگ، فتوسیستم II و شاخص کلروفیل در هیچ یک از سطوح آماری معنی دار نشد. به طور کلی می‌توان اظهار کرد که استفاده از سیلیسیم توانست خصوصیات رشدی و فیزیولوژیکی اطلسی را بهبود بخشد.

واژه‌های کلیدی: سیلیسیم، اطلسی، اسپری برگی، فتوستتر

سیلیسیم در داخل گیاه زیاد نیست (۲۸) علاوه بر این میزان این عنصر در خاک به دلیل فرآیند آتشیوی^۱ کاهش پیدا می‌کند، به همین دلیل تأمین مداوم این عنصر در تمامی مراحل زندگی گیاه (خصوصاً در مرحله رشد زایشی) و همچنین به منظور تأمین سلامت آن لازم و ضروری به نظر می‌رسد (۳۰). کمبود سیلیسیم در گیاه گوجه فرنگی باعث بد شکلی برگها، توقف رشد و گرده افشاری ضعیف می‌شود (۲۵). در گیاه توت فرنگی کاربرد سیلیسیم باعث افزایش خصوصیات رشدی گیاه مانند سطح و تعداد برگ و همچنین عملکرد گیاه تحت شرایط تنفس شوری شد (۲). علاوه بر این کاربرد سیلیسیم باعث افزایش برخی خصوصیات کیفی گیاه مانند قطر گل، طول و قطر ساقه گل دهنده و سرعت گلدهی در گیاهان ژربرا و آفتتابگردان زینتی می‌شود (۱۷ و ۱۸). در گیاه لوبيا چشم بلبلی (*Vigna unguiculata*) کاربرد سیلیسیم باعث افزایش استحکام ساقه گل دهنده می‌شود (۸). همچنین در چمن پاسپالوم (*Paspalum vaginatum*) استفاده از سیلیسیم باعث بهبود رنگ برگ و تراکم گیاه شده و پاخوری آن را از طریق تثبیت پلی مرهای پلی ساکاریدی و لیگنینی در دیواره سلولی بهبود می‌بخشد (۲۹). جیان پنگ و همکاران (۱۶) گزارش کردند که

مقدمه

اطلسی (*Petunia spp.*) گیاهی یکساله، گلدار و زینتی متعلق به خانواده سولاناسه می‌باشد. این گیاه بومی امریکای جنوبی (مکزیک و آرژانتین) است که دارای ارقام گلداری و ارقام مناسب برای کاشت در فضای سبز است. نوع بومی آن در ایران که به اطلسی ایرانی (*Petunia hybrida*) معروف است از عطر دلپذیری برخوردار است. این گیاه مناسب کشت در فصول گرم سال است و به طور وسیعی در سطح فضای سبز کشت می‌شود که جز مهمترین و با ارزش ترین گیاهان فصلی به حساب می‌آید (۱). سیلیسیم دومین عنصر از نظر فراوانی در پوسته زمین و خاک است (۷ و ۱۰). اگر چه سیلیسیم در اکثر گیاهان به عنوان یک عنصر غیر ضروری شناخته می‌شود ولی جذب این عنصر بوسیله گیاه اثرات مفیدی مانند افزایش مقاومت به آفات و بیماری ها (۱۵)، تحمل به استرس های غیر زندگ (۲۱) و بهبود کیفیت و عملکرد محصول (۱۹) را به همراه دارد. میزان تحرک

۱- دانشجوی دکتری و استادیار گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- نویسنده مسئول: (Email:hassanbayat55@gmail.com)

۳- مریم مرکز تحقیقات انار دانشگاه فردوسی مشهد

و در برگهای جوان توسعه یافته (تعداد ۴ برگ) اندازه گیری شد. قطر گل، تعداد روز تا گلدھی و طول لوله گل اندازه گیری و ثبت شدند. برای اندازه گیری سطح برگ از دستگاه سطح برگ سنج (Li-Cor, Li-Cor, USA) استفاده شد. کلروفیل فلورسانس نیز Model Li-1300, USA) بوسیله دستگاه فلورومتر (OS-30p London) استفاده شد. (Opti-Science, Leaf Prometer, Model SC-1, Decagon Devices) این سیلیسیم استفاده شد که زمان اندازه گیری بین ساعت ۱۰ تا ۱۲ صبح و دمای سطح برگ ۲۳ سانتی گراد بود. میزان فتوسترن (LCA4, ADC) در واحد سطح نیز با دستگاه پکیج فتوسترن (Biosentetic) و در برگهای سالم تازه بالغ شده اندازه گیری شد.

تجزیه آماری

داده های بدست آمده از آزمایش با استفاده از نرم افزار JMP آنالیز شدند. مقایسه میانگین ها در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون LSD انجام شد و نمودارها با نرم افزار Excel رسم شدند.

نتایج و بحث

نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثر سیلیسیم بر سرعت گلدھی اطلسی در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار بود (جدول ۲). کاربرد سیلیسیم با غلظتهاي L^{-1} ۵۰ mg و ۱۰۰ mg سرعت گلدھی را به ترتیب ۱۴ و ۹ درصد نسبت به شاهد افزایش داد اما تیمار L^{-1} ۱۵۰ mg سیلیسیم در آن تاثیر معنی داری نداشت. با اینکه تاثیر سیلیسیم L^{-1} ۵۰ mg در تسریع گلدھی از غلظت L^{-1} ۱۰۰ mg آن بیشتر بود. ولی تفاوت مشاهده شده از لحاظ آماری معنی دار نبود (شکل ۱). کامنیدو و همکاران (۱۴) نشان دادند که استفاده از سیلیسیم در تولید هیدروپوئنیک ژربرا باعث تسریع گلدھی می شود. همچنین در تحقیق دیگری که روی خریزه انجام شد، کاربرد سیلیکات سدیم در محلول غذایی باعث تسریع گلدھی شد بدون آنکه در رشد گیاه تاثیری داشته باشد (۲۶). مکانیسم های درگیر در تسریع گلدھی هنوز به طور کامل مشخص نیست ولی شواهدی وجود دارد که نقش سیلیسیم را در افزایش فتوسترن، کاهش تعرق و تغییرات هورمونی نشان می دهد (۲۳). این شواهد با نتایج بدست آمده از این تحقیق که نشان می دهد سیلیسیم میزان فتوسترن را افزایش می دهد مطابقت دارد (جدول ۳). اسپری برگ سیلیکات سدیم در تمام سطوح مورد استفاده قطر گل را افزایش داد. در این بین کاربرد غلظت L^{-1} ۵۰ mg سیلیسیم، قطر گل را در مقایسه با شاهد به میزان ۳۵ درصد افزایش داد. با افزایش غلظت سیلیسیم به L^{-1} ۱۰۰ mg و ۱۵۰ mg قطر گل کاهش پیدا کرد هر چند که تفاوت مشاهده شده بین تیمارها با یکدیگر از لحاظ آماری معنی دار نبود (شکل ۲).

کاربرد سیلیسیم در محلول غذایی گیاه خیار باعث افزایش فتوسترن و حداکثر کارایی فتوسیستم (Fv/Fm II) می شود. در گیاه گریپ فروت کاربرد سیلیسیم در مرحله دانه‌هایی باعث افزایش رشد آن می شود (۲۴). سیلیسیم همچنین میزان قند را در نیشکر افزایش می دهد (۶). شواهد متعددی نشان می دهنده این عنصر بر رشد و عملکرد گیاهانی مانند جو (۲۰) گوجه فرنگی (۵ و ۲۲) و ذرت (۷) تاثیر مثبت دارد. نور و همکاران (۲۷) گزارش کردند که کاربرد سیلیسیم در مرحله گلدھی گیاه برنج بیشترین تاثیر را در افزایش وزن هزار دانه، عملکرد و تعداد سنبله دارد. تاکنون پژوهش‌های زیادی در ارتباط با نقش سیلیسیم در افزایش مقاومت به استرس های زنده و غیر زنده انجام شده است، ولی تاکنون تحقیقی در مورد نقش سیلیسیم در بهبود خصوصیات رویشی و زیستی گیاه اطلسی در شرایط بدون تنش منتشر نشده است. هدف از این تحقیق بررسی تاثیر سیلیسیم بر رشد و برخی خصوصیات فیزیولوژیکی اطلسی ایرانی در طی مراحل مختلف رشدی بود.

مواد و روش ها

مواد گیاهی و تیمار های سیلیسیم

این آزمایش در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد در بهار سال ۱۳۸۹ انجام شد. بذرهای اطلسی با فاصله زمانی دو هفتگه ای در داخل سینی هایی که حاوی کوکوپیت بودند، کشت شدند. پس از اینکه گیاهچه ها به مرحله ۳-۴ برگی رسیدند به داخل گلدان های پلاستیکی با قطر دهانه ۱۲ سانتی متر منتقل شدند. بستر کاشت مورد استفاده ترکیبی از ۱ قسمت خاک لوم، ۱ قسمت خاکبرگ و ۱ قسمت ماسه بود. برای تامین سیلیسیم از منبع سیلیکات سدیم^۱ استفاده شد که روش کاربرد این ماده به صورت اسپری برگی و هر دو هفتگه یکبار تا قبل از مرحله گلدھی بود. آزمایش به صورت فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با چهار سطح سیلیسیم (صفر، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ mg) در طی دو مرحله رشدی ۶-۴ برگی (مرحله ۱) و ۸-۱۰ برگی (مرحله ۲) انجام شد (۱۸). گیاهان در طی مراحل رشد در داخل گلخانه ای با درجه حرارت روز به شب ۲۵ به ۱۸ درجه سانتی گراد، شدت نور $85 \text{ mmol/m}^2/\text{s}$ و رطوبت نسبی ۶۵ درصد پرورش یافتند. آبیاری گلدان ها نیز به صورت روز در میان انجام می شد. خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک مورد استفاده در این آزمایش در جدول شماره ۱ آورده شده است.

صفات اندازه گیری شده

پس از رسیدن گیاهان به مرحله گلدھی، شاخص کلروفیل با استفاده از دستگاه کلروفیل سنج (SPAD 502, Minolta, Japan)

1- NaSiO₃

جدول ۱- خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک این آزمایش

شن	سیلت	رس	کربن آلی	نیتروژن	فسفر	پتاسیم	اسیدیته	هدایت الکتریکی
(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(mg kg ⁻¹)	(mg kg ⁻¹)	(pH)	(ds m ⁻¹)
۵۱/۷	۲۲/۵	۲۵/۸	۳/۴	۰/۲۵	۱۹۰	۳۵۰	۸	۰/۹۸

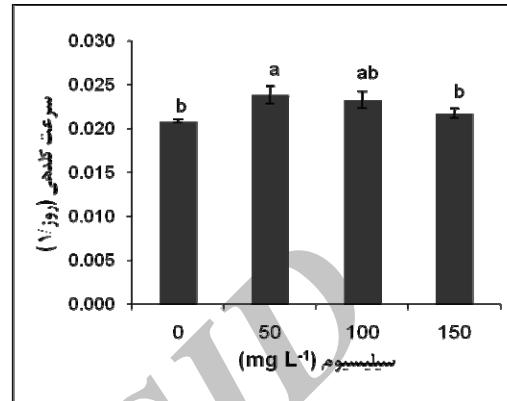
زمینه ای کاهش می دهد. بنابراین به نظر می رسد که سیلیسیم از طریق کاهش باندهای عرضی فنولیک اسیدی پلی ساکاریدهای زمینه ای، باعث افزایش انعطاف پذیری دیواره سلول گشته و باعث افزایش اندازه سلول می شود. در عین حال گیلمن و زلساک (۱۲) بهبود خصوصیات کیفی گل را به خاصیت ضد تعرقی ایجاد شده در اثر اسپری برگی سیلیکات سدیم نسبت دادند.

استفاده از سیلیسیم باعث افزایش حداکثر کارآیی فتوسیستم II (Fv/Fm) در برگها شد. ولی تفاوت قابل توجهی بین غلظتهاي مختلف سیلیسیم در افزایش Fv/Fm مشاهده نشد (جدول ۳). جیان پنگ و همکاران (۱۶) گزارش کردند که کاربرد سیلیسیم در محلول غذایی گیاه خیار باعث افزایش فتوسنتز و حداکثر کارآیی فتوسیستم II (Fv/Fm) می شود. تا کنون اطلاعات دقیقی که رابطه بین سیلیسیم و کارآیی فتوسیستم II را نشان دهد در دسترس نیست ولی احتمالا سیلیسیم از طریق افزایش جذب برخی عناصر غذایی مانند آهن که در ایجاد تبادل بین PSII و PSI نقش دارد باعث افزایش حداکثر کارآیی فتوسیستم II می شود (۵).

استفاده از سیلیسیم باعث افزایش مقدار فتوسنتز شد ($P \leq 0.01$). تیمار سیلیسیم با غلظت L^{-1} ۵۰ mg فتوسنتز را به میزان ۳۶ درصد افزایش داد هر چند که تفاوت مشاهده شده بین آن و سایر تیمارها معنی دار نبود (جدول ۳). تحقیقات نشان می دهد که تغذیه گیاه برنج با سیلیسیوم باعث حفظ فعالیت فتوسنتزی می شود (۴). همچنین آداتیا و بسفورد (۳) نشان دادند که کاربرد سیلیسیم در محلول غذایی گیاه خیار باعث افقی تر شدن برگها و به دنبال آن جذب بیشتر نور و فتوسنتز می شود.

میزان کلروفیل برگ تحت تاثیر سیلیسیم قرار نگرفت. در عین حال با افزایش غلظت آن تا L^{-1} ۱۰۰ mg میزان کلروفیل برگ بیشتر شد (جدول ۳). تاثیر سیلیسیم بر هدایت روزنه ای نیز معنی دار نبود (جدول ۳).

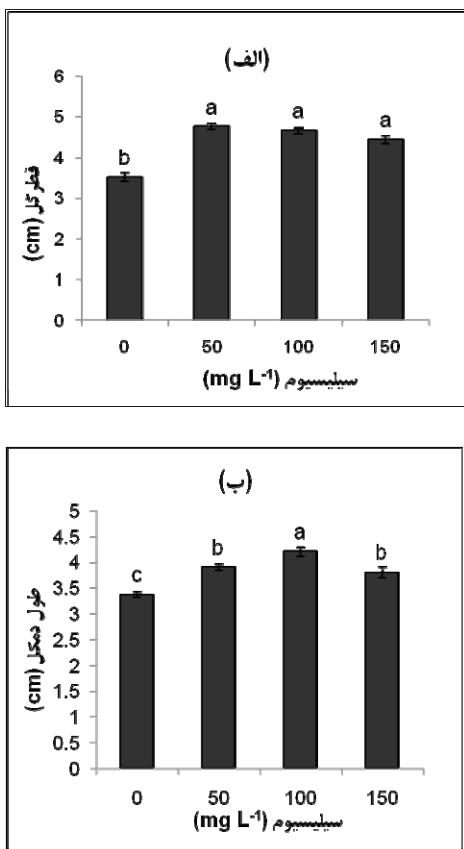
مرحله رشدی در این آزمایش بر سرعت گلدهی، قطر گل و سطح برگ تاثیر معنی داری داشت. گیاهانی که از مرحله ۲ شروع به تیمار با سیلیسیم شدند در مقایسه با گیاهانی که از مرحله ۱ اسپری روی آنها انجام شد، دارای سرعت گلدهی و سطح برگ بیشتر (شکل ۴) و قطر گل های کمتری (شکل ۵) بودند.

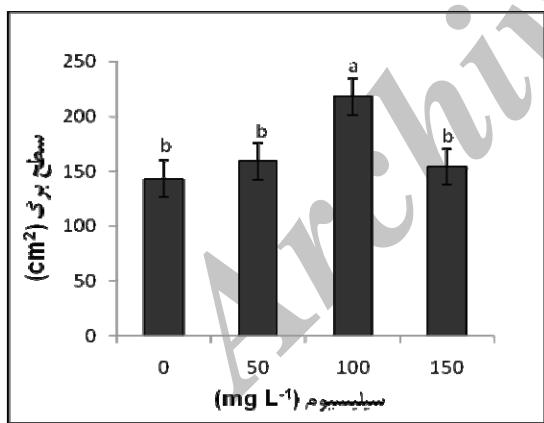
شکل ۱- تاثیر سطوح مختلف سیلیسیم بر سرعت گلدهی اطلسی ایرانی

طول دمگل که از صفات زینتی مهم گل اطلسی به شمار می آید، با کاربرد سیلیسیم در تمامی غلظت های استفاده شده افزایش پیدا کرد. با افزایش غلظت سیلیسیم تا 100 mg L^{-1} طول دمگل بیشتر شد و در مقایسه با شاهد ۲۴ درصد افزایش نشان داد، ولی در ادامه مقدار آن در غلظت 150 mg L^{-1} کاهش پیدا کرد (شکل ۲). کاربرد سیلیسیم باعث افزایش سطح برگ فعال فتوسنتزی شد ($P \leq 0.05$). در بین غلظتهاي سیلیسیم استفاده شده فقط تاثیر تیمار 100 mg L^{-1} آن از لحاظ آماری معنی دار بود که سطح برگ را ۵۲ درصد در مقایسه با شاهد افزایش داد (شکل ۳). گانگ و همکاران (۱۳) نشان دادند که استفاده از سیلیسیم در بستر کشت گیاه گندم باعث افزایش سطح برگ می شود. علاوه بر این کامنیدو و همکاران (۱۷ و ۱۸) اظهار داشتند که استفاده از سیلیسیم در تولید هیدروپونیک آفتابگردان زینتی و ژربرا باعث افزایش قطر گل می شود که با نتایج حاصل از این شاهد افزایش داد (شکل ۲). آنها گزارش کردند که میزان سیلیسیم در تحقیق مطابقت دارد. آنها گذشتند که میزان سیلیسیم در قسمتهای هوایی گیاه مانند برگ، گل و ساقه گل دهنده به طور معنی داری از گیاهان شاهد بیشتر بوده که بیانگر آن است که سیلیسیم در اندام های هوایی گیاه جذب شده است.

از طرفی دیگر تاثیر سیلیسیم در افزایش تعداد و اندازه سلول در گیاه نیشکر بوسیله الاود و همکاران (۹) گزارش شده است. دیفروولیک و فرولیک اسید به عنوان باندهای عرضی پلی ساکاریدهای زمینه ای، نقش موثری در کاهش انعطاف پذیری دیواره سلول از طریق ایجاد اختلال در فرآیند تجزیه آنزیمی پلی ساکاریدهای زمینه ای دارند (۱۱). حسین و همکاران (۱۴) گزارش کردند که اسپری برگی سیلیسیم در گیاه یولاف میزان دیفروولیک اسید را در پلی ساکاریدهای

شکل ۲- تاثیر سطوح مختلف سیلیسیم بر (الف) قطر گل و (ب) طول دمگل اطلسی ایرانی

شکل ۳- تاثیر سطوح مختلف سیلیسیم بر سطح برگ اطلسی ایرانی

Fv/Fm شاخص کلروفیل هدایت وزنی ای، فتوستتر و سطح برگ این عوامل را میزان هدایت روزنی ای، کلروفیل برگ، Fv/Fm و فتوستتر گیاه، تاثیر معنی داری نداشت (جدول ۲). همچنین اثر مقابله سیلیسیم و مرحله رشد بر صفات سرعت گلدهی، قطر گل، طول دمگل، سطح برگ، Fv/Fm، هدایت روزنی ای و شاخص کلروفیل در هیچ یک از سطوح آماری معنی دار نشد (جدول ۲).

جدول ۲- جدول تجزیه واریانس برای صفات مورد بررسی در اطلسی ایرانی

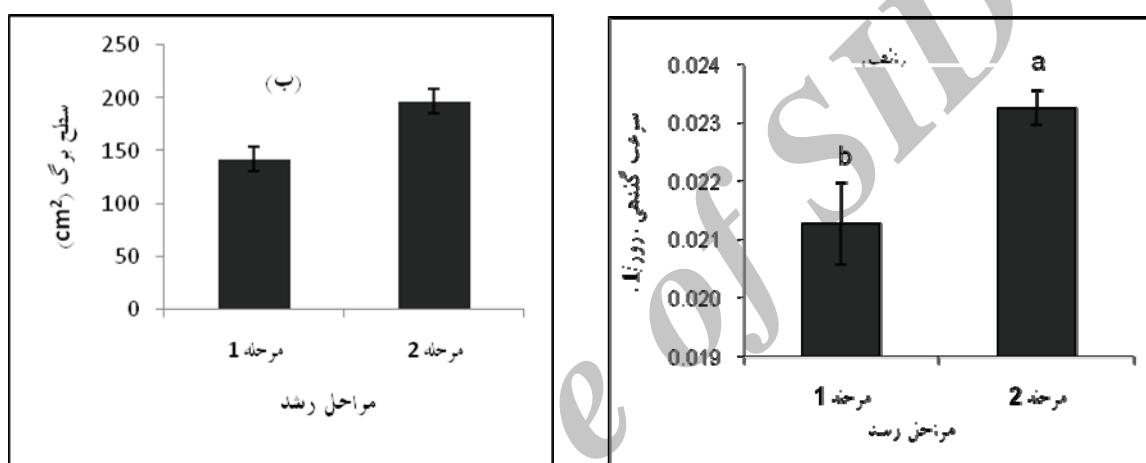
متغیر	درجه آزادی	سرعت گلدهی	قطر گل	طول دمگل	سطح برگ	فتوستتر	هدایت روزنی ای	شاخص کلروفیل	میزان معراجات
سیلیسیم	۳	/***	/***	/***	/***	/***	/***	/***	/***
مرحله رشد	۱	/***	/***	/***	/***	/***	/***	/***	/***
سیلیسیم × مرحله رشد	۳	/***	/***	/***	/***	/***	/***	/***	/***
خطای آزمایشی	۲۴	—	—	—	—	—	—	—	—

ns و *** به ترتیب عدم معنی داری، معنی داری در سطح ۵ و ۱ درصد

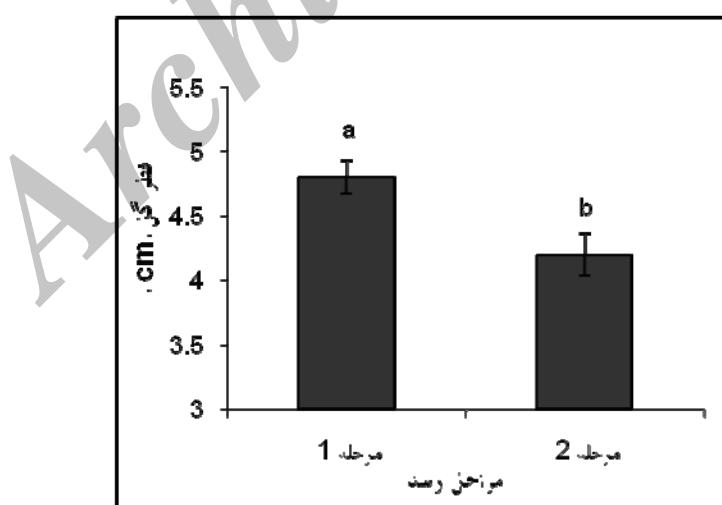
جدول ۳- تاثیر سطوح مختلف سیلیسیم و مرحله رشد بر فتوستترز، نسبت Fv/Fm، شاخص کلروفیل و میزان هدایت روزنه ای (gs)

تیمار	فتوستترز ($\mu\text{mol CO}_2 \text{ m}^{-2} \text{ s}^{-1}$)	نسبت Fv/Fm	شاخص کلروفیل	هدایت روزنه ای ($\text{mmol m}^{-2} \text{ s}^{-1}$)
سیلیسیم				
۴۴/۷a	۱/۰۸b	۰/۶۱b	۳۴/۰a	۳۴/۰a
۲۷/۷a	۱/۴۷a	۰/۶۹a	۳۸/۰a	۳۸/۰a
۲۳/۴a	۱/۳۹a	۰/۶۹a	۳۸/۶a	۳۸/۶a
۲۶/۱a	۱/۳۷a	۰/۶۸a	۳۴/۴a	۳۴/۴a
مراحل رشد				
۲۷/۹a	۱/۴۹a	۰/۶۶a	۳۵/۵a	۲۷/۹a
۲۷/۸a	۱/۳۶a	۰/۶۷a	۳۶/۵a	۲۷/۸a

میانگین هایی که در یک ستون حداقل دارای یک حرف مشترک هستند بر اساس آزمون LSD در سطح ۵٪ با هم تفاوت معنی داری ندارند.

شکل ۴- تاثیر مراحل مختلف رشد بر (الف) سرعت گلدهی و (ب) سطح برگ اطلسی ایرانی

شکل ۵- تاثیر مراحل رشد بر قطر گل اطلسی ایرانی

شکل ۶- تاثیر اسپری برگی سیلیکات سدیم با غلظت 50 mg L^{-1} در افزایش قطر گل اطلسی ایرانی (چپ) در مقایسه با شاهد (راست)

شکل ۷- تاثیر اسپری برگی سیلیکات سدیم با غلظت 50 mg L^{-1} در افزایش طول دمگل اطلسی ایرانی (چپ) در مقایسه با شاهد (راست)

سرعت گلدهی و سطح برگ تاثیر داشت. بر اساس نتایج حاصله از این تحقیق سطوح پایین سیلیسیم (50 mg L^{-1} و 100 mg L^{-1}) در مقایسه با سطح بالاتر آن (150 mg L^{-1}) از نتایج بهتری در بهبود خصوصیات گل اطلسی برخوردار بود.

نتیجه گیری

به طور کلی استفاده از سیلیسیم توانست خصوصیات مورفولوژیکی (قطر گل، طول دمگل و سطح برگ) و فیزیولوژیکی (فتونتر و نسبت Fv/Fm) اطلسی را بهبود بخشد و سرعت گلدهی را در این گیاه افزایش دهد. مرحله رشدی نیز فقط در قطر گل،

منابع

- خلیقی ا. ۱۳۷۶. گلکاری (پرورش گیاهان زیستی ایران). انتشارات گلشن. تهران.
- فاطمی ل، طباطبایی س.ج. و فلاحتی ا. ۱۳۸۸. اثر سیلیسیم بر رشد و عملکرد گیاه توت فرنگی در شرایط تنفس شوری. مجله علوم باغبانی جلد ۹۵-۸۸، شماره ۱، ص ۲۳.
- 3- Adatia M.H., and Besford R.T. 1986. The Effects of silicon on Cucumber plants grown in recirculating nutrient solution. Annals of Botany, 58:343-351.
- 4- Agurie S., Agara W., Kubota F., and Kaufman P.B. 1992. Physiological role of Silicon in photosynthesis and dry matter production in rice plants. Jpn. J. Crop Sci. 61: 200-206.

- 6- Al-aghabary K., Zhu Z., and Shi Q. 2005. Influence of silicon supply on chlorophyll content, chlorophyll fluorescence, and antioxidative enzyme activities in tomato plants under salt stress. *J. Plant Nutr.* 27:2101-2115
- 7- Ayres A.S. 1996. Calcium silicate slage as a growth stimulator for sugarcane on low silicon soils. *Soil Sci.* 101:216-227.
- 8- Corrales I., Poschenrieder C., and Barcello J. 1997. Influence of silicon pretreatment on aluminium toxicity in maize roots. *Plant and Soil*, 199:203- 209.
- 9- Dakora F.D., and Nelwamondo A. 2003. Silicon nutrition promotes root growth and tissue mechanical strength in symbiotic cowpea. *Funct. Plant Biol.*, 30:947-953.
- 10- Elawad S.H., Street J.J., and Gascho G.J. 1982. Response of sugarcane to silicate source and rate. I. Growth and yield. *Agron. J.* 74:481-484.
- 11- Epstein E. 1994. The anomaly of silicon in plant biology. *Proc. Natl. Acad. Sci. U.S.A.*, 91:11-17.
- 12- Fry S.C. 1986. Cross-linking of matrix polymers in the growing cell walls of angiosperms. *Annu Rev Plant Physiol.*, 37:165-86.
- 13- Gillman J.H., and Zlesak D.C. 2000. Applications of sodium silicate to rose (*rosa 'Nearly Wild'*) cuttings decreases leaflet drop and increases rooting. *Hort. Sci.* 35:773-776.
- 14- Gong H.J., Chen K.M., Chen G.C., Wang S.M., and Zhang C.L. 2003. Effects of silicon on growth of wheat under drought. *J. Plant Nutr.* 26:1055-1063.
- 15- Hossain M.T., Soga K., Wakabayashi K., Kamisaka S., Fujii S., Yamamoto R., and Takayuki H. 2007. Modification of chemical properties of cell walls by silicon and its role in regulation of the cell wall extensibility in oat leaves. *J. Plant Physiol.*, 164:385-393
- 16- Ishiguro K. 2001. Review of research in Japan on the roles of silicon in conferring resistance against rice blast, pp. 277-291. In Datnoff L.E., Snyder G.H., and Korndorfer G.H. (eds.), *Silicon in agriculture*. Elsevier, Amsterdam, The Netherlands.
- 17- Jian-peng F., Qing-hua S., and Xiu-feng W. 2009. Effects of Exogenous Silicon on Photosynthetic Capacity and Antioxidant Enzyme Activities in Chloroplast of Cucumber Seedlings Under Excess Manganese. *Agricultural Sciences in China*, 8:40-50.
- 18- Kamenidou S., Cavins T.J., and Marek S. 2008. Silicon supplements affect horticultural traits of greenhouse-produced ornamental sunflowers. *Hort. Sci.*, 43: 236-239.
- 19- Kamenidou S., Cavins T.J., and Marek S. 2010. Silicon supplements affect floricultural quality traits and elemental nutrient concentrations of greenhouse produced gerbera. *Sci. Hort.*, 123:390-394.
- 20- Korndorfer G.H., and Lepsch I. 2001. Effect of silicon on plant growth and crop yield. *Plant Sci.* 8:133-147.
- 21- Liang Y.C. 1999. Effects of silicon on enzyme activity and sodium , potassium and calcium concentration in barely undersalt stress. *Plant Physiol.*, 29:217-224.
- 22- Lux A., Luxova M., Hattori T., Inanaga S., and Sugimoto Y. 2002. Silicification in sorghum (*Sorghum bicolor*) cultivars with different drought tolerance. *Plant Physiol.* 115:87-92.
- 23- Ma J.F. 2004. Role of silicon in enhancing the resistance of plant to biotic and abiotic stresses. *Soil Sci.* 50:11-18.
- 24- Ma J.F., and Takahashi E. 2002. *Soil, Fertilizer and Plant Silicon Research in Japan*. Elsevier, Amsterdam, 281p.
- 25- Matichenkov V., and Calvert D. 1999. Silicon fertilizers for citrus in florida. *Proc. Fla. State Hort. Soc.* 112:5-8.
- 26- Miyake Y., and Takahashi E. 1978. Silicon deficiency of tomato plant. *Soil Sci. plant Nutr.* 24:175-189.
- 27- Ng L., and Jiashu C. 2001. Effects of silicon on earliness and photosynthetic characteristics of melon. *Acta Hort. Sinica*, 28:421-424.
- 28- Noor M., Miah H., Yoshuda T., and Yamamoto Y. 1995. Studies on the response of rice to silicon nutrition at different growth stage under water culture condition. *Res. Rep. Kochi Univ*, 44:40-51.
- 29- Savant N.K., Korndorfer G.H., Datnoff L.E., and Snyder G. 1999. Silicon nutrition and sugarcane production: A review. *J. Plant Nutr.* 22:1853-1903.
- 30- Trenholm L.E., Duncan R.R., Carrow R.N., and Snyder G.H. 2001. Influence of silica on growth, quality, and wear tolerance of seashore paspalum. *J. Plant Nutr.* 24:245-259.
- 31- Yoshida S. 1975. The physiology of silicon in rice. Taipei: Food and Fertilization Technology Center, (FFTC. Technical Bulletin, 25).